

Bij het overlijden van Ruud van der Meijden

Eind april stierf Ruud van der Meijden aan de gevolgen van longkanker, nog maar 62 jaar oud. Toen twee jaar geleden de 23^e editie van de Flora van Nederland in *Naturalis* ten doop werd gehouden, zullen niet veel mensen – en zeker hijzelf niet – hebben voorzien dat dit zijn laatste grote opus zou blijken waarvan hij de verschijning heeft meegemaakt. Want hij had nog grootse projecten op stapel staan, tot en met een Flora van Frankrijk.

Al was hij taxonoom en geen plantensocioloog, iedere beoefenaar van de plantensociologie kreeg te maken met de beslissingen die hij nam. Reden om *Stratiotes* bij zijn overlijden stil te staan.

Ruud was iemand om wie je niet heen kon: energiek, enthousiast en extravert, maar ook dominant, impulsief en wispelturig. Zijn rechterhand Wout Holverda was een van de weinigen met wie hij vele jaren lang en tot het eind goed kon samenwerken.

Zijn grote prestatie is de volledige vernieuwing van de *Flora van Nederland*, waarvan hij vanaf 1983 vier edities heeft verzorgd. Jarenlang gaf hij determinatiecursussen aan studenten en aan boswachters. Zijn enorme ervaring in het doorvertellen van soortkenmerken heeft hij in de opeenvolgende drukken van de Flora neergelegd. Welke soorten moet je in de sleutel tegenover elkaar zetten, en wat zijn de doorslaggevende kenmerken waarop je ze van elkaar kunt onderscheiden? Daarbij komt dan nog zijn pionierswerk in het doorvoeren van de nieuwste inzichten uit DNA-onderzoek in

de Flora: soorten wisselden van geslacht, geslachten van familie, families, orden en klassen van plaats. Met tomeloze energie heeft hij al die planten binnen de Flora verhuisd. Een vorm van kennisoverdracht die zeker wel op enige weerstand van floragebruikers kan rekenen, maar die werkelijk vooruitziend en vooruitstrevend genoemd mag worden.

Ruud had contact met tal van buitenlandse vakgenoten. Jammer genoeg wist hij het werk van landgenoten niet op waarde te schatten. Onderzoek aan *Nymphaea* (Gerard van der Velde c.s.), *Crassulaceae* (Henk 't Hart), de 'ingewikkelde' genera *Rubus* (Bram van der Beek e.a.) en *Rosa* (Piet Bakker en Bert Maes), vegetatieve kenmerken van *Cyperaceae* (Albert Corporaal) – het werd in zijn Flora niet of nauwelijks gehonoreerd. Het 'opdoeken' van soorten en ondersoorten betekende voor beoefenaars van geografisch, ecologisch en plantensociologisch vegetatieonderzoek vaak informatieverlies.

Ruud heeft een breed spoor door de Nederlandse florastudie getrokken. Zijn nalatenschap heeft een ambivalent karakter. Waaraan hij geen ruimte gaf, verdient een herkansing. Wat hij heeft opgebouwd, verdient erkenning.

Eddy Weeda